

att i hvarje människas ande eller i dess själfmedvetande ligger fast outveckladt och för mången nästan omedvetet ett innehåll, hörande till vår andes egendomliga art och natur samt i anseende till grunden och ursprunget alldeles beroende af den sinnliga erfarenheten, att detta innehåll dock såsom blott abstrakt fattadt måste för sin verklighet för oss utbilda sig i sinnligheten samt såsom hörande till väsendet af mitt eget jag nödvändigt bestämmas i alla de afseenden, hvori jaget kan bestämmas, således af alla de intryck och erfarenheter, som mitt ändliga jag uti tidslifvet kan underkastas och all den utveckling, som det genomgår, hvadan således gudsmedvetandet, rättens och sedlighetens idéer måste framträda i olika former; men att tillika, då detta innehåll i sig sjelft ej är en abstrakt och blott formel enhet, utan mitt eget lefvande jag, från en viss sida af dess lif, samt således måste vara fullt konkret och individuelt, detsamma under dess utveckling i tiden och dess verksamhet, det enda sätt, hvarpå det för ett ändligt förnuft kan blifva konkret och verkligt, måste framträda såsom en det sinnliga materialet beherrskande magt, hvarigenom detta i an-